

NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 43,16-21 - Fil 3,8-14 – Jn 8,1-11

A házasságtörő asszony

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Nagyon jó lenne, ha minden egyes szentmise után – mi, akik a legkülönbözőbb helyekről érkeztünk, - amikor innen elmegyünk, akkor egy olyan élmény fogalmazódna meg bennünk, hogy közös úton indulunk tovább. Egy olyan úton, amely mindegyikünk útja! Egy olyan úton, amely közös út! Mindegyikünknek sajátos, egyéni útja van, de lehetőségünk csak akkor van, ha egyszer csak ezek az utak egy nagy közös úttá válnak, egy nagy közös meneteléssé. A megváltás fogalmát is így értelmezi a teológia: az emberiség Jézus vonzásában megy előre!

Mi állandóan ezekkel a kérdésekkel foglalkozunk: mi akadályoz bennünket, mi segít minket; közben a jövőnkért egyfolytában aggódunk. Azon kellene elgondolkodni, hogy a lábunk alatti út milyen is? Értelmes-e? Emberi-e? Testvéri-e? Vagy együtt megyünk, vagy elszigetelődünk egymástól. Ez lenne az élet értelme?

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az éremnek két oldala van, meg egy éle. Lehet ezt a mai történetet a törvény felől nézni és lehet az ember felől nézni. És? A felszabadító üzenet, az örömhír az, hogy van egy harmadik verzió is:

***„Én sem ítélek el!”
Ez az életre vezető irgalmasság!***

Ezt a történetet nézzük a törvény felől. A farizeusok és az írástudók csak törvényben tudtak gondolkodni. Ha azt mondja, hogy a törvény ítélkezzen, akkor halálra kell kövezni. Ha azt mondja, - mert ez volt Jézus tanításának az újdonsága, - hogy nem, akkor izgat, akkor a törvény ellen cselekszik.

Jézus nem a törvény felől közelít ehhez a történethez,
nem a törvény szellemében fordul ehhez az emberhez,
hanem a szeretet felől.

Ezért Jézus az életre vezető irgalmasságot hangsúlyozza!

Szent Ágoston ír a bűn misztériumáról

Sajátos ez a kérdés. Akik múlt vasárnap itt voltak, azok talán megjegyezték ezt az egy mondatot, amit hangsúlyoztam: Az emberi méltóság lényege a személyes szabadságban van. Két fiúról hallottunk, mind a kettő bűnös. Van ember, aki nem bűnös? Az egyik azért volt bűnös, mert mindenét eltékozolta. A másik azért volt bűnös, mert szívtelen volt.

Ha most ebből a szemszögből nézzük a mai történetet, valójában az emberi élet történetét, akkor egyetlen fogódzópontunk lehet emberi megfogalmazásban, mert a Biblia szavai annyira magasztosak, hogy az ember ilyen kényes helyzetben óvatosan fordul ezekhez a bibliai igazságokhoz. Ebben az esetben talán közelebb kerülhetünk a titok megfejtéséhez, emberi

létünk titkának megfejtéséhez, hiszen csak az ember felől lehet valamit megsejteni a bűn misztériumából. Az emberről van szó, akinek méltósága a személyes szabadsága.

Szent Ágoston tudja - ha valaki, akkor ő tudja, - milyen utakat jár meg az ember. Vegyük csak kézbe a Vallomásokat, akkor rögtön láthatjuk, hogy minden út az Istenhez vezet. Ha elvezet az Istenhez, akkor nincs sötét út. Ha nem vezet el az Istenhez, akkor az emberi élet kudarcba fullad.

Szent Ágoston azt mondja,
 hogy az emberi élet lényeges kérdéséről van szó:
 a bűnt csak abból a szempontból lehet vizsgálni,
 hogy az ember az emberi élet kérdésére milyen választ ad.
 Megtalálja-e a helyes választ.

***A kérdés azért a kérdések kérdése, mert az életünkről van szó!
 Ugyanakkor mindannyian bűnösök vagyunk!***

A bűn titkai

Szent Ágoston, aki a választ keresi, azt mondja: ***az ember próbának kitett lény.*** Mindegyikünk próbának van alávetve pont a szabadságunkra hivatkozva. Az embernek a szabadsága miatt megvan az a lehetősége, hogy meg tud feledkezni önmaga lényegéről. Az ember lényegét csak a Lélek felől lehet meghatározni. A bűn nem az ember sötétségét jelenti, hanem arról van szó, hogy az emberi élet eltorzulhat.

Én még jártam a vidámparkban. Az egyik pavilonban sok olyan tükör volt, ami eltorzította azt, aki odaállt a tükör elé. Gyerekkoromban nem éltem Budapesten, mint fiatal pap gyerekekkel mentem oda. Ott éreztük magunkat legjobban, ahol láttuk magunkat, de ilyen valóságunkban, milyen torzak is vagyunk. Mi történik akkor, ha Szent Ágoston okfejtése nyomán lelki értelmet adunk ennek?

Szent Ágoston azt mondja, hogy sajnós az ember megfélelkezhet önmaga lényegéről. Mit jelent? Azt jelenti, hogy az ember eltúlozhatja önmagát. Az ember úgy gondolkodhat önmagáról, hogy egyszer csak eljut oda, hogy isten, ugyanakkor a saját emberi méltóságáról is megfélelkezik.

Eltúlozza önmagát a gőgjében és istenné akar lenni.
 Az is előfordulhat, hogy az ember megfélelkezik a méltóságáról,
 hogy ő ember, lelkes lény.
 Amikor az ember megfélelkezik erről,
 akkor véges lényként vélekedik önmagáról és úgy gondolja,
 hogy ebben a véges, időbe bezárt világban
 mindazt megtalálja, amire szüksége van.
 Innen származnak az ember e világi törekvései,
 olyan e világi törekvések, amelytől azt várja, hogy a megoldást jelentik.
 Megfélelkezik az ember az ő nagyra hivatottságáról,
 az ő többre hivatottságáról,
 vagyis ebben az esetben az emberi életre téves választ ad.

***Megfélelkezik arról, hogy az ember radikálisan véges lény!
 Megfélelkezik arról, hogy az ember a végtelenre hívott lény!
 Az ember a végtelenre szomjazó lény!***

Ez azt jelenti, hogy az ember bezárja magát önmagába. Ez azt jelenti, hogy az ember úgy gondolja, hogy elég önmagának. Fogollyá válik az ember, leszűkíti lehetőségeit erre a világra. Az ember ebben az esetben valójában elvételi a helyét, mert az életünk igazi kérdésére adott válasz azt jelenti, hogy a helyemen vagyok!

Hol van a helyem?

Fölöttem az Isten, alattam minden e világi teremtetett lény. Fölöttem az Isten, el kell ismernem. Ahogy a Biblia mondja: Minden értetek történik! Isten átadja az embernek a teremtetett világot azért, hogy a kezében tartsa, nem azért, hogy ez a teremtetett világ rátelepedjen és uralkodjon. Emberi életünk ebben a feszültségben áll, egyrészt önmagunkat túl sokra tartjuk, másrészt lealacsonyítjuk magunkat azzal, hogy a többre hivatottságunkról szinte lemondunk.

Ez a feszültség az, amelynek közepette az embernek válaszolni kell az élet kérdésére!

Lehet rossz válasz és lehet jó válasz.

Rossz válasz az, amikor az ember fölfele tekintve hálátlan, beképzelt.

Rossz válasz az, amikor az ember az élete beteljesedését ebben a világban keresi.

Jó válasz az, amikor az ember az életért köszönetet mond, hálás!

Amikor az ember élete beteljesedését a Teremtőtől, az élet Szerzőjétől várja!

Ahhoz, hogy emberi életünk útjait valamiképpen megértsük, ahhoz mindenképpen el kell gondolkodnunk ezen a legfontosabb kérdésen. Ha az ember ezt kihagyja, akkor farizeus lesz. Csak a törvény felől néz mindent, a felől a törvény felől, amit senki nem tud betartani. A farizeusok sem tudták betartani.

Az embert a szeretet felől nézzük, ahogy Jézus!

Ha elindulunk ezen a Szent Ágostoni úton, akkor eljuthatunk oda, hogy az embert a szeretet felől nézzük, ahogy Jézus. Ez a történet erre világít rá, ezt a helyzetet, az emberi élet titkát és a bűn titkát világítja meg.

***Nem szabad elfelejteni,
hogy az ember a bűnben nem gonosz lesz, hanem tévelygő.
Ezért az embernek szeretetre van szüksége!
Az életre vezető irgalmasság az örömhír!***

Drámai ez a történet. Odavisznek egy embert, talán kő is van a kezükben, oda is készítették már a követ. Jézus komikussá teszi az egészet. Ennél ragyogóbban nem lehetett volna ezt a kérdést megoldani. Nem is szól egy szót sem. Nem elegyedik vitába, nem kezd védekezni. Lehajol és írogat valamit a földre. Amikor fölegyenesedik, akkor az egyetlen életre vezető útra utal: „***Van-e közöttetek valaki, aki bűn nélkül van?***” Újra visszahajol, lehetőséget biztosítva nekik arra, hogy eloldaloghassanak. Fölnéz és senki sincs ott, mert ott azon a helyen ebben a történetben nincs büntelen, csak egy valaki: Jézus. Éppen ezért ez az, amin el kell gondolkodnunk.

Ha mi egymással emberi módon össze akarunk tartozni,
akkor csak a szeretet felől nézhetjük egymást!
Aki a szeretet felől nézi a másikat,
az a másikban a világos, a fényes oldalát látja.

Aki nem a szeretet felől nézi a másikat, az csak önmagát fényezi, a másiknak csak a sötét oldalát látja. Nincs világos oldal, meg sötét oldal, együtt van mind a kettő. Egyedül Jézus az, aki az ember felől nézi ezt a történetet, aki tudja milyen is az ember, mit jelent az ember szabadsága.

***Jézus tudja, mit jelent ennek az e világba helyezett
sok-sok kísértés és csábítás között élő embernek az élete!
„Te is hasonlóképpen cselekedjél!” Jézus ezzel elengedi ezt az embert!***

Találkozzam Jézussal!

Nagyon fontos, hogy próbáljunk ezzel a titokkal szembenézni. Gondoljunk a vidámparkban található torzító tükrökre. A bűn valójában ezt teszi, torztükröt állít. Ilyenek vagyunk, de ha találkozunk Jézussal, akkor valami új kezdődhet. Szent Pál mondja: „Nem a törvény tett igazzá, hanem a Jézusba vetett hit.”

Az, hogy Jézussal találkozzam!

Ennek a világnak az igazi problémája, hogy a Jézussal való találkozást nevetségessé teszi. Nincs rá szükség! Nélküle tudunk élni.... Úgy, ahogy Szent Ágoston beszélt, úgy, hogy beképzelték vagyunk, úgy, hogy lesüllyedünk a világ szintjére. Ez nem a világ elítélése, ez a Lélek kiűzése a világból, a Lélek kiűzése az emberi történelemből, vagyis csak a test felől, a testi lehetőségeink felől, ami azt jelenti, hogy csak a világ felől tudunk gondolkodni önmagunkról. Az ilyen ember mindent ki fog használni azért, hogy ezt a picike időt, ezt a rövidke életet kihasználja akár ellenünk, akár velünk.

***Ez a keresztény üzenet, ez az üdvtörténet legfontosabb üzenete,
a húsvétnek – amely ünnepre készülünk, - ez az igazi üzenete!***

Ha mi emberhez méltó életet akarunk élni,
ha igazából élni akarunk, akkor sok mindent el kell engednünk!
Ha igazán élni akarunk,
akkor azoknak a hajósoknak a bölcsességével kell szembesülnünk,
akik amikor viharba kerülnek, azért, hogy a partra kijussanak,
mindent kiszórnak, pánikszerűen mindent kiszórnak a hajóból,
mert ez az egyetlen remény, hogy partra jutnak!

***Pánikszerűen tessék kiszórni mindent,
ami akadályoz bennünket abban, hogy kikötőbe jussunk,
hogy az élet értelmére ráleljünk és értelmes utunk legyen!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!
Kérjük ebben az imádságban a jó Isten segítségét,
a Szentlélek megvilágosító kegyelmét,
hogy szeretettel tudjunk egymás felé fordulni!
Ez nem egy szólam, hanem azt jelenti,
***hogy egymás életében a világos helyzetet,
a biztató értékeket keressük!***